

Ad nr. 2

Dødsboskattelovens regler for beskatning af dødsboer regulerer ikke behandlingen af ejendomsskatter, herunder ejendomsværdiskatten, ved ejerens dødsfald.

Der foreslås derfor en regel, hvorefter afdødes foreløbige betalinger af ejendomsværdiskat, som forfaldt før dødsfaldet, anses for endelige for det indkomstår, hvori dødsfaldet har fundet sted. Der foretages således i ingen situationer en afsluttende ansættelse af ejendomsværdiskatten for dødsåret. Denne løsning har afgørende administrative fordele.

Såfremt der skulle ske en afsluttende ansættelse af ejendomsværdiskatten, ville man i mange tilfælde, hvor der i øvrigt efter dødsboskattelovens regler ikke sker en afsluttende ansættelse af afdødes indkomst, alligevel skulle foretage en sådan ansættelse. Dette ville være tilfældet, hvor afdøde var fyldt 67 år, og hvor der derfor skulle gives et indkomstafhængigt nedslag i ejendomsværdiskatten. Skattemyndighedernes administrative ressourceanvendelse ved udarbejdelsen af den endelige ansættelse ville ikke stå mål med de meget beskedne - om overhovedet nogen - reguleringer af ejendomsværdiskatten, som en sådan ville give anledning til. Dødsboskatteloven minimerer de situationer, hvor der er behov for en afsluttende ansættelse for afdøde. En endelighedsbestemmelse, for så vidt angår ejendomsværdiskatten, betyder, at denne forenkling ikke fortabes.

For dødsboer, der ikke er fritaget for beskatning, foretages en afsluttende skatteansættelse af indkomsten i hele bobeskatningsperioden. Afdødes og dødsboets skattepligtige indkomst opgøres under ét for perioden fra udløbet af afdødes sidste indkomstår forud for dødsfaldet til og med skæringsdagen i boopgørelsen. En afsluttende ansættelse af ejendomsværdiskatten forudsætter imidlertid en særskilt, periodiseret opgørelse af afdødes indkomst i de tilfælde, hvor afdøde var fyldt 67 år - idet der i disse tilfælde gives et indkomstafhængigt nedslag i ejendomsværdiskatten. Der betales kun ejendomsværdiskat indtil dødsfaldet, hvorfor den relevante indkomst ved beregningen af nedslag kun er afdødes indkomst. Denne indkomst opgøres imidlertid som nævnt ikke særskilt i dødsboer, der beskattes, hvorfor en endelig ejendomsværdiskat i princippet ikke vil kunne beregnes. Ved endelighedsbestemmelsen undgås dette problem.

Er der ikke sket betaling af foreløbig ejendomsværdiskat, der er forfalden før dødsfaldet, foreslås det, at der hæftes for denne skat efter dødsboskattelovens regler om hæftelse. I bestemmelsens 2. punktum henvises derfor til hæftelsesreglerne i dødsboskattelovens § 88.

Bestemmelsens sidste punktum finder anvendelse, hvis det konstateres, at afdøde har betalt for lidt i ejendomsværdiskat i det indkomstår, der ligger forud for det indkomstår, hvori dødsfaldet har fundet sted. Det foreslås, at efterbetaling og hæftelse i disse tilfælde sker efter reglerne herom i dødsboskattelovens §§ 87 og 88.

Dette betyder, at såfremt dødsfaldet finder sted, inden der er foretaget en ansættelse af ejendomsværdiskatten eller en eventuel efterfølgende ændret ansættelse heraf og fremsat eventuelt krav om efterbetaling, opgøres efterbetalingskravet efter de almindelige regler for fremsættelse af krav vedrørende personlige skatter i dødsboskattelovens § 87.

Efterbetalingskravet skal være fremsat over for den eller dem, der hæfter for krav mod afdøde, senest tre måneder efter, at skattemyndighederne har modtaget en opgørelse over afdødes aktiver og passiver på dødsdagen. I boer, der er udleveret til den efterlevende ægtefælle efter dødsboskiftelovens § 22 (»150.000 kr.s-reglen«), og hvor der derfor ikke foreligger en opgørelse over afdødes aktiver og passiver ved dødsfaldet, regnes fristen på tre måneder dog fra meddelelsen herom.

Skattemyndighederne kan anmode om yderligere oplysninger vedrørende afdødes aktiver og passiver, og såfremt boet m.v. ikke er fremkommet med oplysningerne inden for en nærmere fastsat frist, udskydes 3-måneders-fristen således, at den først udløber 2 måneder efter, at skattemyndighederne har modtaget oplysningerne. Reglerne i skattekontrollovens § 6 B, hvorefter skattemyndighederne kan anmode om yderligere oplysninger, anses for tilstrækkelige for at beregne den endelige ejendomsværdiskat, og der foreslås derfor ikke fastsat særskilte regler herom i ejendomsværdiskatteloven. Reglerne om udstedelse af proklama i dødsboer i dødsboskifteloven finder ikke anvendelse over for skattekrav, medmindre kravet er opgjort på tidspunktet for proklamaets udstedelse, jf. dødsboskattelovens § 87, stk. 5. Denne bestemmelse finder tilsvarende anvendelse på ejendomsværdiskat.

For skyldig ejendomsværdiskat foreslås det,